

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dany Mazákové a soudců Mgr. Ondřeje Rotta a Mgr. Olgy Mičanové, ve věci

žalobkyně: [REDAKCE], narozená dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE], [REDAKCE]
zastoupená advokátem Mgr. Dominikem Krčem
sídlem Bohuslava Martinů 1038, 500 02 Hradec Králové

proti

žalovanému: **Nemocnice Pelhřimov, p. o.**, IČO: 00511951
sídlem Slovanského bratrství 710, 393 38 Pelhřimov
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Rezkem LL.B.
sídlem Krkonošská 2001/16, 120 00 Praha

o zaplacení 3 000 000 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 26. září 2023 č. j. 38 C 23/2022-209

takto:

Rozsudek okresního soudu **se zrušuje** a věc **se** okresnímu soudu **vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

- Okresní soud v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení 3 000 000 Kč (výrok I), České republice nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok II) a žalobkyni uložil nahradit žalovanému náklady řízení 55 539 Kč, a to ve splátkách po 3 000 Kč měsíčně (výrok III).
- Žalobkyně po žalované požadovala náhradu nemajetkové újmy za škodu na zdraví, a to bolestné 750 00 Kč, ztížení společenského uplatnění 1 250 000 Kč a náhradu další nemajetkové újmy spočívající v duševních útrapách, které měly následky na psychiku žalobkyně 1 250 000 Kč. Žalobkyně tvrdila, že jí újma byla způsobena v důsledku plánované gynekologické operace, kterou podstoupila ve zdravotnickém zařízení, jež provozuje žalovaný.
- Okresní soud vyšel ze zjištění, že mezi účastníky nebyl spor o to, že žalobkyně podstoupila u žalovaného dne [REDAKCE] 2018 předem plánovanou operaci spočívající v odstranění dělohy a vejcovodů, že žalobkyně v minulosti podstoupila již vícekrát operaci břišní stěny, měla implantovanou břišní síťku, a že z tohoto důvodu byl zvolen způsob operace vaginální cestou nikoliv laparoskopicky. Nebyl spor ani o tom, že v průběhu operace došlo k poranění tlustého střeva žalobkyně. Dále okresní soud na základě provedených důkazů (zejména ze znaleckého posudku [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], znalce z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví, specializace gynekologie) zjistil, že komplikace spočívající v možném poranění tlustého střeva je u daného typu operačních zákroků jednou z možných komplikací, kterému předem nelze zcela zabránit. Poranění střeva, ke kterému došlo, však bylo operátérem včas

rozpoznáno, operatér reagoval okamžitě a bez prodlení. Správně a adekvátně (podle pravidel mezinárodně uznávaných postupů a vědeckých poznatků) vzniklou komplikaci vyřešil zavedením stomie. K odbornému pochybení nedošlo. Před operací byla žalobkyně poučena o plánované operaci, o indikaci k operaci a o možných komplikacích, včetně poranění tlustého střeva. Operace byla v případě žalobkyně nezbytná, indikací k provedení operace byla adenomyóza dělohy, opakovaná krvácení a změny na endometriu, které mohly vést malignímu procesu. Vyloučení maligního procesu jako příčiny změny na endometriu není možné jinak než operací.

4. Okresní soud na daný případ aplikoval ustanovení § 2910 o. z., čl. 4 Úmluvy o biomedicíně č. 96/2001 Sb. m. s. a § 4 odst. 5 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) a dovodil, že žaloba není důvodná.
5. Na základě výše uvedených zjištění okresní soud vyložil, že žalovaný právní povinnost neporušil a při poskytování zdravotních služeb postupoval v souladu s aktuálními poznatky lékařské vědy. Současně okresní soud uzavřel, že žalobkyně byla před plánovanou operací ze strany lékařů řádně poučena o možných komplikacích, včetně poučení o komplikaci spočívající v poranění tlustého střeva, a to jak v písemném informovaném souhlasu, tak při rozhovoru s [REDAKCE] oddělení [REDAKCE]. Okresní soud uzavřel, že informovaný souhlas obsahoval veškeré podstatné informace a výčet možných komplikací. Jeho součástí bylo též poučení o nutnosti rozšířit operaci o výkony nezbytné pro ošetření vzniklých komplikací, přičemž takovým výkonem je i zavedení stomie. Jako účelové vyhodnotil okresní soud tvrzení žalobkyně, že by operaci nepodstoupila, pakliže by věděla, že jí hrozí komplikace. Jednalo se totiž o operaci nezbytnou, bez níž by hrozilo nepřijatelné riziko maligního procesu. Postup lékařů, jež se rozhodli vyřešit nastalé poranění střeva zavedením stomie, byl v souladu s poznatky lékařské vědy. Naopak postup, při kterém by došlo k pouhému sešití střeva, by byl nedostatečný, a to z důvodu nepřijatelného rizika rozpadu sešití. Okresní soud vyslovil pochopení, že jakékoli komplikace při operaci jsou nepřijemností jak pro lékaře, tak pro pacienty. K tomu však dodal, že určitá rizika a možné komplikace však má každá operace, a že v daném případě lékaři postupovali lege artis. Okresní soud rovněž odmítl jako nedůvodnou námitky žalobkyně vůči odbornosti soudního znalce. Poukázal na to, že odbornosti gynekologická a chirurgická se v řadě případů překrývají, a že gynekolog musí znát k výkonu své práce i chirurgické postupy. Okresní soud uzavřel, že žalovaný v souvislosti s poskytnutím zdravotní služby žalobkyni žádnou povinnost neporušil, a proto za újmu vzniklou žalobkyni neodpovídá. Z těchto důvodů okresní soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
6. O tom, že Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení, okresní soud rozhodl s poukazem, že žalobkyně, která nebyla v řízení úspěšná, byla v plném rozsahu soudem osvobozena od placení soudních poplatků.
7. Povinnost nahradit náklady řízení žalovaného uložil okresní soud dle § 142 odst. 1 o. s. ř. žalobkyni jakožto v řízení zcela neúspěšnému účastníkovi. Při výpočtu odměny advokáta okresní soud vyšel z toho, že žalobkyně uplatnila tři dílčí nároky (bolestné, ztížení společenského uplatnění a náhradu nemajetkové újmy), a že proto sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí dle § 9 odst. 4 písm. a/ vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu 3x 3 100 Kč, tj. 9 300 Kč za každý jeden úkon právní služby.
8. Proti rozsudku podala žalobkyně odvolání. Namítala, že okresní soud neprovedl výslechy jí navržených svědků – lékařů, kteří se na operačním zákroku podíleli. Vytkla okresnímu soudu, že na základě provedených důkazů učinil nesprávná skutková zjištění, jestliže uzavřel, že jí bylo žalovaným dáno dostatečné poučení o možných rizicích operačního zákroku. Znovu zopakovala námitku, že znalec, z jehož posudku okresní soud vycházel, nemá dostatečnou odbornou způsobilost pro posouzení daného případu, protože není znalcem v odvětví chirurgie, ačkoli činil závěry z odvětví chirurgie. Žalobkyně rovněž nesouhlasila se závěrem

okresního soudu, že zde nejsou dány důvody pro moderaci její případné povinnosti nahradit náklady řízení ve smyslu § 150 o. s. ř. Tvrdila, že by jí i v případě neúspěchu ve věci neměla být vůbec uložena povinnost nahradit náklady řízení žalovaného. Za okolnosti zvláštního zřetele hodné považovala, že žalovaný po dobu cca 1 roku nebyl ochoten žalobkyni vydat její zdravotnickou dokumentaci, že pro řízení důležitý dokument – informovaný souhlas – předložil až v řízení. Z toho žalobkyně dovozovala, že žalovaný tímto jednáním zavinil příčinu pro zahájení řízení. Žalobkyně rovněž oponovala, že odměna advokáta za jeden úkon právní služby v daném případě činí pouze 3 100 Kč a nikoli 9 300 Kč. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu změnil a žalobě v celém rozsahu vyhověl, nebo aby jej zrušil a věc vrátil zpět okresnímu soudu k dalšímu řízení.

9. Při jednání odvolacího soudu žalobkyně upřesnila, že i nadále setrvává na svém tvrzení, že samotný operační zákrok, který řešil komplikaci danou proříznutím střeva, nebyl proveden v souladu s tím, jak by dle standardů medicíny příslušelo. Namítala, že tento zákrok byl příliš invazivní, a to v důsledku toho, že před operací nebylo přistoupeno k pročištění střeva, a že správně k této předoperační přípravě mělo dojít. Současně uvedla, že uplatňuje náhradu za škodu též v souvislosti s tím, že nebyla před operací dostatečně poučena, a že zde tedy nastala absence informovaného souhlasu. Konkrétně žalovanému vytkla, že nebyla poučena o tom, že pokud by při operaci došlo k proříznutí střeva, hrozila by jí stomie (tj. umělý vývod střeva).
10. Žalovaný navrhl, aby byl rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrzen, a všechny odvolací námitky žalobkyně odmítl jako nedůvodné. Tvrdil, že žalobkyni bylo dáno řádné poučení o možných rizicích předmětného plánovaného operačního zákroku, a že tedy žalobkyně dala k operaci informovaný souhlas. Současně namítal, že poučení, které se pacientovi před léčebným zákrokem dostává, nemůže být všeobíhající, a že v tomto případě žalobkyně konkrétně o hrozbě stomie nemusela být ani výslovně poučována.
11. Odvolací soud poté, co zjistil, že odvolání podala oprávněná osoba a včas, že odvolání je přípustné a obsahovalo všechny zákonem předepsané náležitosti (§ 42 odst. 4, § 201, § 204, § 205 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal rozsudek okresního soudu a řízení předcházející a shledal, že odvolání je důvodné. Současně odvolací soud dospěl k závěru, že doposud nejsou splněny předpoklady pro potvrzení či změnu rozsudku.
12. Na základě dosud provedeného dokazování odvolací soud považuje prozatím za správný závěr okresního soudu o tom, že žalovaný (tj. poskytovatel zdravotní péče) postupoval v průběhu operačního zákroku souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy, tedy na náležité odborné úrovni a v souladu s příslušnými profesními povinnostmi a standardy (lege artis). Zde je možno odkázat na odůvodnění rozsudku okresního soudu, které vychází zejména ze závěrů znalce, ale je ve shodě i s ostatními provedenými důkazy. K námitce žalobkyně je možno uvést, že ze slyšení znalce jednoznačně vyplývá, že tzv. příprava střeva (jeho pročištění formou klystýru) se před tímto typem operace standardně nedělá, a že tento závěr je v souladu i s výpovědí svědka [REDACTED]. [REDACTED]. Odvolací soud rovněž nepřisvědčil námitce o nedostatečné odborné způsobilosti (žalobkyní samotnou zvoleného) znalce. I zde odvolací soud odkazuje na odůvodnění rozsudku okresního soudu. K tomu lze dodat, že gynekologie je stejně jako chirurgie operační obor, a že lze tudíž předpokládat, že i znalec gynekolog bude znát, jaké jsou nutné operační standardy v případě operace v břišní krajině. Jestliže okresní soud neměl důvod pochybovat o závěrech znalce, zda operace byla provedena lege artis, neměl ani důvod, aby přistoupil k revizi znaleckého posudku. Protože však žalobkyně i po takto provedeném dokazování setrvala na svých tvrzeních, že operace nebyla provedena řádně, měl okresní soud žalobkyni poučit, že dosud tato svá tvrzení neprokázala, a že jí k tomu stíhá povinnost důkazní s tím, že pokud svá tvrzení neprokáže, nemůže v řízení uspět (§ 118a o. s. ř.).

13. Odvolací soud se však neztotožnil se závěrem okresního soudu, že žalobkyně dala informovaný souhlas s provedením operace. Dle ustálené judikatury (např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 3100/2021) zásah do integrity člověka může být proveden pouze s jeho souhlasem. Podmínkou je, aby souhlas pacienta byl poskytnut svobodně a na základě vyhodnocení náležitých informací, které pacient obdržel. Pacientovi se musí dostat poučení s dostatečným rozsahem informací významných pro to, aby si v rámci svého práva na sebeurčení mohl utvořit závěr, zda se navrhovanému lékařskému zásahu do tělesné integrity podrobí či nikoli. Judikatura hovoří o tzv. informovaném souhlasu, tedy o právním jednání pacienta založeném na vědomostní (dostatečné penzum informací) a volní složce (vyjádření souhlasu). Rozsah a obsah informace, která má být pacientovi poskytnuta je individuální a liší se zejména podle zdravotního stavu pacienta a předpokládaného výkonu. Pacient musí být poučen nejen o navrženém léčebném postupu, ale i o rizicích takového postupu, tedy o tom jaké mohou nastat komplikace.
14. Okresní soud uzavřel, že písemné znění informovaného souhlasu, obsahující mimo jiné i poučení o nutnosti rozšířit operaci o výkony nezbytné pro ošetření vzniklých komplikací, lze vykládat tak, že nezbytným výkonem při komplikaci dané proříznutím střeva se rozumí i zavedení stomie. Odvolací soud však tento závěr nesdílí. Z písemného znění souhlasu vyplývá, že žalobkyně byla seznámena s tím, že při operačním výkonu může dojít ke komplikacím, spočívajícím mimo jiné k poškození tlustého střeva, a že „*při vzniku komplikací je nutné rozšíření operace o výkony nezbytné k ošetření vzniklých komplikací*“. Svědek [REDAKCE] k tomu vypověděl, že poučení poskytl žalobkyni i ústně, že konkrétně byla žalobkyně poučena o možných komplikacích (jmenovitě o porušení tlustého střeva), a že obecně se vždy poučení dává o možné transfuzi, o močové cévce, o drénu, o možných zánětlivých procesech, o poranění orgánů v pánvi a břišní dutině. Výslovné poučení žalobkyně o tom, že případné poškození tlustého střeva může vést k provedení kolostomie (tj. laicky řečeno provedení umělého vývodu tlustého střeva mimo konečník), však svědek nezmínil.
15. Odvolací soud si uvědomuje, že poučení před operačním zákrokem nemůže být tzv. „bezbřehé“ (jak namítal zástupce žalovaného), ale je toho názoru, že pokud je „běžnému“ pacientovi, tj. laikovi podána informace, že při operaci prováděné vaginální cestou může dojít k porušení střeva, a k tomu je mu pouze obecně dáno poučení, že taková situace může vést k rozšíření operace „o výkony nezbytné k ošetření vzniklých komplikací“, lze předpokládat, že takový pacient bude srozuměn, že vzniklé porušení stěny střeva bude třeba zašít, a že při tom může dojít i k řezu do břišní stěny, který by jinak nebyl nutný (pokud by operace probíhala bez komplikací). To proto, aby operatér měl dostatečný přístup k sešití perforace střeva. Nelze však očekávat, že pacient (laik) sám dovodí, že perforace střeva a chirurgické řešení takového poškození s sebou nese rovněž riziko, že bude po ukončení operace nezbytné ponechat umělý vývod střeva (ať již dočasný či trvalý). Přitom při úvaze, o čem je lékař povinen pacienta před zákrokem poučit, je třeba vyjít ze závažnosti ev. následků daných možnou komplikací pro celkový zdravotní stav pacienta. Odvolací soud v dané věci dospěl k závěru, že žalobkyni se mělo dostat poučení nejen o riziku možného proříznutí střeva, ale také o řešení této ev. komplikace, tak aby mohla kvalifikovaně zvážit rizika zákroku a rozhodnout se, zda zákrok podstoupí či nikoli.
16. Okresní soud se blíže nezabýval tím, zda byla žalobkyně poučena o tom, že v případě perforace střeva hrozí nebezpečí stomie (sama žalobkyně takové poučení popírá a žalovaný dosud tvrdil, že takové poučení nebylo třeba). Písemné vyhotovení souhlasu toto poučení neobsahuje a svědek [REDAKCE] na takové poučení výslovně dotazován nebyl a ani jinak se k tomu jinak nevyjádřil. To znamená, že prozatím není možno učinit závěr o tom, že žalobkyni bylo poskytnuto řádné a úplné poučení, a že tedy byla schopna poskytnout informovaný souhlas.
17. K tomu je třeba uvést, že sama skutečnost, že uvedené poučení žalobkyni nebylo dáno, nezakládá odpovědnost žalovaného za újmu žalobkyně. Zde odvolací soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu. Ten ve svém rozsudku sp. zn. 25 Cdo 1381/2013 ze dne

29. dubna 2015 vyložil, že *odpovědnost poskytovatele zdravotní péče za škodu na zdraví (podle § 420 a 421a obč. zák.) v případě nedostatečného poučení o možných rizicích a alternativách zákroku, ač jinak byla zdravotnická služba poskytnuta lege artis, nastává jen tehdy, prokáže-li pacient, že při znalosti rozhodných skutečností (o nichž měl být poučen) bylo reálně pravděpodobné, že by se rozhodl jinak, tj. že zákrok nepodstoupí.* Současně zde Nejvyšší soud judikoval, že *při úvaze, o čem poučit, je nutno vycházet z kombinace pravděpodobnosti rizika určitého možného nepříznivého vývoje či nepříznivých následků zákroku a závažnosti takových následků pro celkový zdravotní stav pacienta. Čím závažnější budou nepříznivé následky v případě naplnění rizika, tím menší pravděpodobnost bude stačit ke vzniku povinnosti o nich pacienta poučit.* I když uvedené rozhodnutí bylo vydáno za předchozí právní úpravy, jsou tyto závěry i nadále použitelné. Okresní soud s ohledem na svůj odchýlný závěr se však vůbec nezabýval otázkou, zda by v daném případě bylo s vysokou mírou pravděpodobné, že by se žalovaná po poskytnutí dostatečného a konkrétního poučení reálně zachovala jinak (tedy že by operační zákrok nepodstoupila).
18. Z výše uvedeného vyplývá, že dokazování je třeba doplnit, a že rozsah tohoto dokazování přesahuje rámec odvolacího řízení. Proto odvolacímu soudu nezbylo než přezkoumávaný rozsudek zrušit a věc vrátit okresnímu soudu k dalšímu řízení (§ 213 odst. 4, § 219a odst. 2 o. s. ř., § 221 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.).
19. V dalším řízení okresní soud nejprve posoudí, zda na straně žalobkyně jsou stále dány podmínky pro její úplné osvobození od soudních poplatků.
20. Protože žalobkyně nadále namítá, že zákrok byl v důsledku nesprávné přípravy střeva (jeho předoperačního pročištění) příliš invazivní, leží na ní břemeno důkazní k tomuto tvrzení, tj. k prokázání tohoto tvrzení musí označit důkazy. Dosavadního závěr soudu (že postup před i v průběhu operace byl v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy) vychází z odborného stanoviska znalce. Jestliže tedy žalobkyně zpochybňuje tento odborný závěr, nepostačí k vyvrácení daného závěru provést žalobkyní navrhovaný výslech lékařů, kteří operaci vedli. Ti by se totiž (jakožto svědci) mohli vyjádřit pouze k otázkám skutkovým – tedy k tomu, jaký byl přesný průběh operace. O tom, jak operace proběhla, však mezi stranami spor není (žalobkyně doposud nijak nezpochybňovala, jak je průběh operace popsán ve znaleckém posudku, a ani žalovaný v tomto směru žádná odchýlná tvrzení neučinil). Proto, pokud žalobkyně na svých tvrzeních stran chybného operačního či předoperačního postupu setrvává, měl by okresní soud dát žalobkyni patřičné poučení dle § 118a o. s. ř. Tedy poučit žalobkyni o tom, že k prokázání svého tvrzení musí označit důkaz, jímž může reálně zpochybnit stávající závěry k výše uvedené odborné otázce.
21. Jestliže žalovaný bude tvrdit, že se žalobkyni dostalo rovněž poučení o možné stomii, poučí okresní soud naopak žalovaného o jeho důkazním břemenu. Dospěje-li soud k závěru, že řádné a úplné poučení nebylo žalobkyni dáno v intencích relevantní judikatury (dále je třeba možno zmínit rozsudek sp. zn. 25 Cdo 3100/2021 ze dne 20. 1. 2023 nebo rozsudek sp. zn. 25 Cdo 4162/2017 ze dne 13. 6. 2018) a v souladu se shora uvedenými závěry odvolacího soudu, posoudí, zda bylo reálně pravděpodobné, že by se žalobkyně při znalosti všech rozhodných skutečností, o nichž měla být poučena, rozhodla jinak, tj. že by operaci nepodstoupila. K tomu je třeba uvést, že pro takový závěr nepostačí pouhé následné vyjádření žalobkyně o tom, že pokud by věděla, že operace může skončit stomií, zcela jistě by ji nepodstoupila. Soud totiž musí zvažovat, jak by se na místě žalobkyně při vědomí všech podstatných informací rozhodl ten pacient, který by rozumně a zodpovědně zvážil všechna podstatná rizika, jež s sebou provedení operace nese, oproti rizikům, která by mohla nastat, kdyby operace provedena nebyla (takže by pacientovi i nadále hrozily zdravotní komplikace, jež měl operační zákrok odstranit). Okresní soud proto bude muset doplnit dokazování za účelem podrobnějšího zjištění, jaký byl zdravotní stav žalobkyně před zákrokem. Tj. jaké zdravotní komplikace měla plánovaná operace odstranit a jaké by mohlo nastat zhoršení zdravotního stavu, pakliže by žalobkyně zákrok nepodstoupila, a to včetně alespoň přibližné statistické

pravděpodobnosti výskytu takového zhoršení zdravotního stavu. Tato rizika bude muset okresní soud porovnat s možnými riziky, která mohla nastat v důsledku provedení operace (i zde včetně alespoň přibližné statistické pravděpodobnosti výskytu těchto rizik). A poté okresní soud posoudí, jak by si při vědomí všech těchto informací počínal rozumně uvažující člověk – zda by operaci podstoupil či nepodstoupil. K tomu odvolací soud dodává, že břemeno důkazní, že by operaci při vědomí všech podstatných informací nepostoupila, nese žalobkyně.

22. Pokud by i nadále bylo možno vycházet ze závěru, že zákrok samotný byl proveden lege artis, a současně vyjde najevo, že žalobkyně o možnosti rizika provedení stomie nebyla řádně poučena a pokud by se jí řádného poučení dostalo, bylo by od ní možno rozumně očekávat, že operaci odmítne, bude třeba se zabývat žalobkyní vyčíslenou výší škody. V takovém případě se však žalobkyni může dostat náhrada jen za tu újmu, která jí byla způsobena v důsledku toho, že jí byla provedena dočasná stomie (s níž při udělení souhlasu s lékařským výkonem nebyla srozuměna), nikoli náhrada za veškeré újmy, které v souvislosti s lékařským zákrokem, provedeným lege artis, utrpěla.
23. K otázce výpočtu odměny advokáta a s tím související odvolací námitkou žalobkyně dodává odvolací soud následující. Je možno souhlasit se závěrem okresního soudu, že *ve věcech peněžité náhrady nemajetkové újmy při ublížení na zdraví podle § 2958 o. z. činí tarifní hodnota 50 000 Kč podle § 9 odst. 4 písm. a/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.* (viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 3771/2020 ze dne 27. 5. 2021). Nejvyšší soud rovněž judikoval, že *nárok na náhradu nemajetkové újmy na zdraví dle § 2958 o. z. tvoří jednotlivé, dílčí, samostatné nároky na náhradu za bolest, ztížení společenského uplatnění a další nemajetkovou újmu, jež samostatně vznikají i zanikají* (usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 2245/2017 ze dne 1. 11. 2017), a že *v řízení, jehož předmětem je částka skládající se z několika samostatných nároků, odvíjejících se od odlišného skutkového základu, má rozhodnutí o každém z nich charakter samostatného výroku ..., a to bez ohledu na to, že tyto nároky byly uplatněny v jednom řízení a že o nich bylo rozhodnuto jedním výrokem* (usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1924/2021 ze dne 22. 9. 2021). Proto při výpočtu odměny advokáta je třeba v daném případě vycházet z toho, že žalobkyně uplatnila jednou žalobou tři samostatné nároky (nárok na náhradu bolestného, nárok na náhradu za ztížení společenského uplatnění a nárok na náhradu další nemajetkové újmy), z nichž u každého činí tarifní hodnota 50 000 Kč. Jestliže ale tarifní hodnota činí 3x 50 000 Kč, tak potom při výpočtu odměny advokáta je třeba vycházet z puncta 150 000 Kč, a proto v souladu s ustanovením § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. činí odměna advokáta za jeden úkon právní služby nikoli 9 300 Kč, jak uzavřel okresní soud, ale 7 100 Kč. V novém rozhodnutí o věci samé okresní soud neopomene rozhodnout i o náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Hradec Králové 12. března 2024

JUDr. Dana Mazáková v. r.
předsedkyně senátu